

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 23 lutego 2021 r.

Pozycja 43

POSTANOWIENIE z dnia 1 lipca 2020 r. Sygn. akt Ts 137/ 18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Rafał Wojciechowski,

po wstępnym rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym skargi konstytucyjnej [...] Sp. z o.o. w sprawie zgodności:

art. 70 § 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, ze zm.) w zakresie, w jakim „przewiduje, że bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpoczyna się a rozpoczęty ulega zawieszeniu, z dniem wszczęcia postępowania w sprawie, a nie przeciwko osobie” z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

p o s t a n a w i a:

odmówić nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 13 września 2018 r. (data nadania) [...] Sp. z o.o. (dalej: skarżąca) wystąpiła z żądaniem przytoczonym na tle następującego stanu faktycznego.

W wyniku postępowania kontrolnego, które wykazało nieprawidłowości w zakresie rozliczenia podatku od towarów i usług, Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w K. decyzją z 31 lipca 2015 r. (nr [...]) określił skarżące zobowiązanie podatkowe za miesiące od grudnia 2009 r. do grudnia 2010 r. w kwotach innych niż wykazane w rozliczeniach złożonych za te miesiące.

W wyniku odwołania od tej decyzji Dyrektor Izby Skarbowej w K. wydał decyzję z 24 stycznia 2017 r. (nr [...]), którą uchylił decyzję wydaną w pierwszej instancji w części dotyczącej określenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za sierpień 2010 r. orzekając jednocześnie podatek za ten okres w innej kwocie. W pozostałym zakresie utrzymał w mocy decyzje organu pierwszej instancji.

Skarżąca wniosła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K., który wyrokiem z 6 czerwca 2017 r. (sygn. akt [...]) ją oddalił.

Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z 21 czerwca 2018 r. (sygn. akt [...]) oddalił skargę kasacyjną skarżące.

2. Zdaniem skarżącej zaskarżony przez nią przepis w zakresie, w jakim przewiduje, że bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego nie rozpoczyna się a rozpoczęty ulega zawieszeniu z dniem wszczęcia postępowania w sprawie, a nie przeciwko osobie, narusza art. 2 Konstytucji.

3. W zarządzeniu sędziego Trybunału Konstytucyjnego z 15 października 2019 r. skarżąca została wezwana do usunięcia braków formalnych skargi konstytucyjnej m.in. przez wskazanie jakie wolności lub prawa skarżącej, wyrażone w art. 2 Konstytucji, zostały naruszone przez zakwestionowany przepis, a także określenia sposobu ich naruszenia.

4. Pismem procesowym z 29 października 2019 r. (data nadania) skarżąca odniosła się do zarządzenia sędziego Trybunału Konstytucyjnego.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Skarga konstytucyjna jest szczególnym środkiem ochrony wolności lub praw. Jest sformalizowaną instytucją prawną i musi spełniać przesłanki jej dopuszczalności, które zostały określone w art. 79 ust. 1 Konstytucji, a doprecyzowane w ustawie z 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p. TK).

Zgodnie z 79 ust. 1 Konstytucji każdy, czyje konstytucyjne wolności lub prawa zostały naruszone, ma prawo, na zasadach określonych w ustawie, zakwestionować zgodność z Konstytucją przepisów ustawy lub innego aktu normatywnego, na podstawie których sąd lub organ administracji publicznej orzekł ostatecznie o jego prawach lub wolnościach albo obowiązkach określonych w Konstytucji.

Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że analizowana skarga konstytucyjna nie spełnia wyznaczonych przez Konstytucję i ustawę wymogów.

2. Z art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p. TK wynika obowiązek skarżącego do wskazania, która konstytucyjna wolność lub prawo skarżącego, i w jaki sposób – jego zdaniem – zostały naruszone.

Zarzuty postawione w skardze konstytucyjnej dotyczą niezgodności z Konstytucją art. 70 § 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, ze zm.).

Zdaniem skarżącej przepis ten narusza wolność do rozstrzygnięcia sprawy według wyrażonych w art. 2 Konstytucji zasad: sprawiedliwości społecznej i równości wobec prawa wszystkich podmiotów.

Trybunał Konstytucyjny przypomina, że art. 79 ust. 1 Konstytucji jednoznacznie wskazuje, iż wzorcem kontroli przeprowadzanej w trybie skargi konstytucyjnej mogą być jedynie te postanowienia Konstytucji, które statuuje wolności lub prawa o charakterze podmiotowym. Tymczasem wskazany w skardze konstytucyjnej – jako wzorzec kontroli – art. 2 Konstytucji nie jest źródłem praw ani wolności (zob. wydane w pełnym składzie postanowienie TK z 23 stycznia 2002 r., Ts 105/00, OTK ZU nr 1/B/2002, poz. 60 oraz postanowienia TK z: 10 stycznia 2001 r., Ts 72/00, OTK ZU nr 1/2001, poz. 12; 23 stycznia 2002 r., SK 13/01, OTK ZU nr 1/A/2002, poz. 9; 14 grudnia 2004 r., SK 29/03, OTK ZU nr 11/A/2004, poz. 124 oraz 20 lutego 2008 r., SK 27/07, OTK ZU nr 1/A/2008, poz. 22). Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie podkreślał, że zakres pojęcia konstytucyjnych wolności lub praw, o których mowa w art. 79 ust. 1 Konstytucji został wyznaczony przez obszerny katalog praw i wolności wymienionych w jej rozdziale II. Zasady ustrojowe, do których należy art. 2 Konstytucji mogą jedynie być pomocne w interpretacji przepisów zawartych w rozdzia-

le II Konstytucji. Nie mogą one jednak być samoistną podstawą skargi konstytucyjnej. Takiej podstawy należy szukać w konkretnych postanowieniach Konstytucji statuujących określone prawo lub określoną wolność.

Art. 2 Konstytucji można zatem powołać jako wzorzec kontroli jedynie wówczas, gdy dekodowana z niego zasada zostanie odniesiona do przepisów Konstytucji, które wyrażają prawa i wolności.

W analizowanej skardze skarżąca nie wskazała wolności ani praw, z którymi łączy naruszenie zasady sprawiedliwości społecznej i równości wobec prawa wszystkich podmiotów, co stanowi samodzielną podstawę odmowy nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

3. Trybunał Konstytucyjny stwierdza, że nie zostały spełnione przesłanki wynikające z art. 79 ust. 1 Konstytucji oraz art. 53 ust. 1 pkt 2 u.o.t.p. TK, co przesądza o konieczności odmowy nadania rozpoznawanej skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Mając powyższe na względzie, Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.

POUCZENIE

Na podstawie art. 61 ust. 5 u.o.t.p. TK skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na powyższe postanowienie w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.